

[Dræbbye]

er de to første og meget væsentlige ikke opfyldt. Derfor må vi konstatere, at hverken ved boligudvalgets behandling af lov om boligbyggeri eller ved finansudvalgets behandling af beslutningsforslaget har flertallet været indstillet på at imødekomme det radikale venstres synspunkter, og vi har jo med al ønskelig tydelighed, ikke mindst i øvrigt med bidrag af det af SF bestilte notat, fået konstateret, at der er overordentlig store juridiske og økonomiske konsekvenser i denne sag, som i dag ikke er belyst, og som ikke kan være belyst, inden finansudvalget skal tage stilling til aktstykket. Derfor vil vi også gå imod aktstykket, såfremt beslutningsforslaget vedtages.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg synes, at hr. Pelle Voigt og fru Mimi Stilling Jakobsen har svaret overordentlig præcist og udmærket på de fleste af de spørgsmål, der blev stillet til mig, og jeg skal derfor nøjes med at svare på to spørgsmål, der er rejst.

Det ene var fra hr. Fogh Rasmussen, der spurgte, om boligministeren ikke vidste, at et regeringsmedlem hæftede personligt, hvis man gav en garanti fra finansudvalgets side til et selskab, der var insolvent. Jeg mener, det er en lidt forkert udlægning af den regel eller praksis, eller hvad det nu er, fordi det helt afgørende jo er, om ministeren vildfører finansudvalget. Jeg har ikke i denne sag vildført finansudvalget, for jeg har klart sagt, at selskaberne er klart insolvente, medmindre garantien gives; de er insolvente i dag, fordi de har givet disse selvskyldnerkautioner for nogle lån i nogle grunde, og disse grundenes markedsværdi er ikke på højde med det, man har givet selvskyldnerkaution for, og der er ikke egenkapital nok. Det vil sige, at de er insolvente i dag, og det er klart sagt til finansudvalget.

Det, det drejer sig om, er, at vi skal have sikkerhed for, at selskaberne, hvis garantien gives og grundene derfor kan betragtes som værende anderledes stillet økonomisk, vil være solvente. Det er det, det drejer sig om, og det er gjort meget klart.

Så vil jeg sige til det næste spørgsmål, som er rejst af adskillige: hvorfor nøjes vi ikke bare med at garantere lejerne imod tab? – at her er der to hensyn, som spiller ind. Det ene

er et rent menneskeligt, og det andet er et økonomisk. Det rent menneskelige er, at vi ønsker skabt ro omkring lejernes boligforhold, og dér mener vi, at tilkendegivelsen her i folketinget af, både at man er villig til at vedtage aktstykket, og at man i givet fald, hvis alle betingelser ikke er opfyldt, er villig til at hjælpe lejerne, skaber denne ro.

Det andet hensyn er et rent økonomisk, og dette rent økonomiske hensyn siger, at hvis konjunkturerne bevæger sig opad igen og man, sådan som man tidligere har gjort, ændrer udnyttelsesgraderne, så behøver denne garanti ikke at koste staten én øre. Det kan være, grundpriserne går opad, som de har gjort tidligere, og det kan være, at bevægelsen hen i retning af tættere og lavere bebyggelse fører til ændring af udnyttelsesgraderne igen; i så fald kan man være så heldig, at dette ikke koster staten én øre. Der er så ikke tale om at forlange noget som helst af staten.

Men hvis vi gik hen og lavede den løsning, som flere har gjort sig til talsmænd for, vil vi for det første være nødt til at give lejerne det beløb, de kunne komme i klemme med i et eventuelt konkursbo. For det andet ville der i praksis ske det, at banken ville overtage grundene som brugeligt pant, og det ville betyde, at man i bankens regnskab ville registrere et tab, idet man måtte nedskrive værdierne fra de øjeblikkelige bogførte værdier til 17. alm. vurdering. Det ville give et krav på nedslag i skatten for banken, og derfor ville den løsning, som man kalder bare at redde lejerne og så lade selskaberne gå fallit, betyde øjeblikkeligt, at man måtte give dem det millionbeløb, de kunne få i klemme i et konkursbo, og give banken en vældig kontant skatterabat, formentlig omkring 150 mill. kr., medens man, hvis man tager aktstykket, er garanteret, at der ingen kontante udlæg er nu; og om konjunkturerne vender igen, behøver det overhovedet ikke at koste staten nogen penge. Det er sagen.

Palle Simonsen (KF):

Det sidste, boligministeren siger, skal nok vise sig ikke at være korrekt. Men jeg vil godt gøre klart efter den debat, vi har haft her i dag, at det er jo ikke, som boligministeren forsøger at trække det op, et valg mellem at støtte med en statsgaranti på godt og vel en halv milliard kroner og at give 135 mill.